

Norringelse i en-gros-Prisen, som er en Folge af en Toldnedsættelse. Jeg tror, at disse smaa Piller, som det ærede Medlem har givet sin egen Frihandelsbegeistring ind, hvor smaa og uskyldige de end have været at se til, dog have været kraftige nok til at ødelægge den. Efter det ærede Medlems Raisonnement er der ikke mere tilbage, hverken Frihandel eller Beskyttelse eller Kompensation, som det kan nytte at tale om. Det ærede Medlem antede over, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds ikke havde ladet sig nøje med at forelægge Forslag til en partiel Toldreform, men havde fremlagt et stort samlet Forslag. Maaſke jeg ikke gaar det ærede Medlem for nær, naar jeg siger, at det, at han kunde gjøre den Bemærkning, at en Toldlov var noget Uorganisk, at man kunde tage Dele ud deraf uden at berøre de andre Dele, vel nærmest skyldes den Omstændighed, at han ikke har havt Leilighed til saa indgaaende at beskæftige sig med denne Sag som med adskillige andre. Jeg tror, at det ærede Medlem vil se ved nærmere Undersøgelse, at der er overordentlig saa Sætter i en Toldlov, som ikke staa i nøje organisk Forbindelse med det Øvrige. Det er netop eiendommeligt, at naar man rører ved et Punkt, kommer man ind paa andre ogsaa. Tager man f. Ex. en saadan Position som Kulolden, som den høitæredede Minister har villet udskille og behandle for sig, saa vil det vise sig, at vil man tage Kulolden bort uden med det Samme at nedsætte Beskyttelsen, vil det sige at forære Fabrikanterne det Beløb, der her er Tale om. Disse Sager henge sammen og maa ganske nødvendig afgjøres sammen. Selv om jeg ikke vilde takke det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds for Andet ved hans Forslag vilde jeg dog takke ham for det finantielle Overflag, som ledsager det. Det er aldeles nødvendigt for hver enkelt Sats at have et saadant Overflag. Man maa have i alt Fald det finantielle Tableau liggende for sig for i det Helt taget at kunne gjøre Noget. Det ærede Medlem raillerede over min moderate Beskyttelse; men jeg tror, at jeg nok skal lætte det paa ret Røvl ved at henvise til, hvad jeg har sagt. Det, jeg forbandt med den Tanke „moderat Beskyttelse“, var den ikke voldsomt at rive os ud af vor Udvikling, at blive i samme Plan med den bestandige Tanke, at vi skulde gaa fremad, fremad i Nedsættelser, som vi tidligere have gjort i vor Toldlov. Men nu har denne Bemærkning, som kom fra det ærede Medlems Side, forundret mig; thi paa et helt andet Omraade har det ærede Medlem og hans nærmeste Venner i dette Thing anvendt

en noget lignende Betragtning som den jeg her har anvendt. Det ærede Medlem vil have, at jeg, naar jeg er Frihandelsmand eller mener, at man skal stræbe i Retning af Frihandel, skulde sige: Bort med Beskyttelsen, behold ikke Noget af den. Nei, det siger jeg ikke, fordi jeg kun vil have det Mulige, ligesom det ærede Medlem og hans nærmeste Venner kun ville det Mulige paa et andet Omraade. Jeg siger her til Militærspørgsmaalet. Der har man undertiden fastet den samme Indvending ud imod det ærede Medlem, som det ærede Medlem fastser ud imod mig. Man har sagt: De Herrer tale om, at Militærudgifterne ere unødvendige, og spørge om, hvad kan det nytte, hvorfor saa ikke gaa til fuldstændig Afvæbning? Dertil er der mange Gange svaret: Det vilde vi ikke gjøre, det vilde være ganske upraktisk. Paa dette Punkt, med Henſyn til Militærspørgsmaalet, kan det ærede Medlem saa fortreffeligt indse, at det er ikke praktisk at sige Alt eller Intet. Men her paa dette Spørgsmaal, her paa Toldloven anvender han ganske den samme Betragtning overfor mig, som han saa resolut afviser for sit eget Bedkommende. Nei, jeg tror, at skal der komme Noget ud af denne Sag, maa den tages paa en ganske anden Maade, end det ærede Medlem vil. Efter det Foredrag, han holdt, og de Taler, der dert er udtalte, faae vi saavist hverken en hel eller stykkevis Toldreform op; thi den høitæredede Finanzminister har til min, og jeg tror til mange andre Medlemmers Betragelse, stillet sig saa stærkt og saa afgjort paa et protektionistisk Standpunkt, som Ingen havde anet. Naar den ærede Minister stiller sig saaledes, saa tror jeg ikke, det nytter at sige: Nu maa vi boie af og opgibe Kampen for, hvad vi i og for sig anse for rigtigt. Naar det dreier sig om saa store Spørgsmaal, opgiver man ikke sin Sag, fordi man ikke strax har Haab om at gennemføre den. Jeg tror ogsaa, at det kunde have sine gode Sider, at vi faae en saa stor, fylldig og let forståelig Sag at kæmpe om her i Landet. Lad være, at vi ikke faae Reformen fort i gjennem i Aar eller til næste Aar; men jeg tror, at man vil kunne arbejde den offentlige Mening op til Erkjendelse af, at vi paa mange Punkter have for stor Beskyttelse; saaledes at vi kunne faae Folk med til at arbejde for at bringe Beskyttelsen ned og ikke komme videre paa denne Vej, som har bragt mange af vore Naboer Fortræd, og som fremdeles vil bringe mere.

Tauber: Jeg kan ikke Andet end takke de Herrer, som have udtalt sig om mit For-